

Fins que la mort els separi

Per casar-se no n'hi ha prou a dir sí. Són moltes les passes que cal fer. I, és clar, cap no és de franc. Els preparatius esdevenen, doncs, un maldecap previ al matrimoni que les parelles no poden defugir.

Per casar-se, a més de disposar del temps suficient per als preparatius, cal disposar d'una quantitat de sous que varien segons el tipus de noces que es vol fer, la quantitat de convidats i els petits detalls que arrodoneixen la cerimònia. Hi ha empreses dedicades a facilitar a la parella totes les passes necessàries per casar-se. És una opció, però, si fa no fa, el camí és el mateix. I el preu sempre elevat.

El primer pas és decidir el nombre de convidats. Carme i Nofre, una parella mallorquina, es casaren el passat mes d'octubre i invertiren tres mesos en la preparació del casament. Decidiren fer una cerimònia catòlica i un convit bastant íntim, uns setanta convidats. Les noces més corrents solen rondar els cent convidats.

Una vegada decidit el nombre de convidats cal parlar amb el capellà de la parròquia on et vols casar per decidir dia i hora. Si el capellà és modern i liberal t'estalvia el curset pre-matrimonial que encara es fa en moltes esglésies. L'únic requisit necessari és el certificat de bateig i una fotocòpia del DNI, i quinze dies abans de la data escollida es fan públiques les amonestacions per si algú hi té res a dir. En molts pobles de Balears encara es fan de viva veu, després de la comunió.

Abans de la cerimònia s'han d'omplir uns papers on et demanen si et cases per pròpia voluntat i sense coacció i si hi ha cap cosa que pugui impedir el matrimoni: problemes de fertilitat, impotència, drogodependència i, fins i tot, el mal geni. Hi ha esglésies que tenen una tarifa fixa i d'altres demanen la voluntat. Aquesta tarifa canvia segons l'església, la més cara de Balears és la Seu, a Palma.

Decidida l'església, cal vestir-se adequadament per un dia tan assenyalat.

Tractant-se del dia més important en la vida d'una dona, aquesta ha de lluir més que mai. I és, precisament, el vestit femení el que resulta més car i el que té més complements i adornaments per afegir-hi. Segons Janine Coll, dissenyadora de vestits de núvia i propietària d'una botiga dedicada aquest tipus de roba, "el vestit més senzill pot costar unes 50.000 ptes., sense adornaments, de bona tela i amb un bon tall. I unes 300.000 un vestit més elegant, de seda salvatge i tot brodat amb perles... Tot es justifica". Quant als complements, ens comenta que la tradició del vel s'havia perdut un poc, però ara hi torna. Hi ha corones de flors, diademes, agafadors, tiares, sempre adornat d'un vel, si més no curt. La tradició mana que es porti un vel davant la cara i guants per cobrir les mans, els guants es lleven a l'hora de posar l'anell i després de la cerimònia es descobreix la cara. Per Janine "una núvia sense vel és com un ocell sense cua". El can-can és un altre element indispensable, sobretot per poder caminar bé i donar valor a la falda.

A pesar que els vestits de núvia varien un poc segons l'època, els dos estils clau i més escollits són el romàntic, de falda *évasé* i cintura ben marcada, i el de línia més estreta, tub, amb una cua postissa. El vestit llarg és l'idoni, el curt se sol reservar per a les cerimònies civils.

Casar-se en temps de crisi. Enguany es nota una mica la crisi, perquè casar-se no és solament comprar el vestit, i els joves esperen més, per la dificultat de trobar pis, per la manca de feina... Janine afirma que ara li demanen vestits més econòmics, i és difícil d'oferir-ne si alhora demanen qualitat i bons materials. De vegades, però, emportades per l'emo-

ció, les núvies trien vestits que superen dues vegades o tres el seu pressupost. I és que quan un es casa ho fa pensant que serà l'única vegada que ho farà. Amb tot, alguns vestits han quedat al magatzem de la botiga perquè el matrimoni no s'ha realitzat.

Amb el vestit no s'acaben les despeses. S'han de fer les invitacions. Els estils i els dibuixos són infinits, des de targetes amb dibuixos tipus còmic, anells daurats i colomets emmarcats en una garlanda de flors, fotografies en tons endolcits de parelles abraçades, nuvis passejant per la vora d'un llac amb cignes... La iconografia relacionada amb aquest esdeveniment sol ser, en la majoria dels casos, d'allò més coenta i carrinclona. La tarifa d'impremta sol ser fixa: unes 7.000 pessetes, i el preu de la targeta varia, segons el dibuix, entre les 100 i les 300 ptes. A joc amb les targetes hi ha tot un univers de possibilitats: capsetes per posar els cigarets i els confits que es regalen en acabar el convit, targetetes més petites per posar els regalets que s'ofereixen a les dones, bandes per als puros que es donen als homes...

També s'ha de pensar en les flors. El ram de núvia pot costar unes 40.000 ptes., segons les flors que triï. Les flors de l'església poden sortir per unes 20.000 ptes. Si aquell mateix dia hi ha un altre casament es comparteixen les despeses. Les flors del banquet, de vegades les posa el mateix restaurant, si no, a pagar un poc més. Parlar d'un es 65.000 o 70.000 pessetes en flors no és gaire exagerat. Carme i Nofre es gastaren unes 65.000 en flors.

Després ve el convit, que és on s'inverteix la major quantitat de diners. Carme i Nofre varen consultar molts de menús abans de decidir-se pel definitiu. "Un ho-

tel, ho trobàvem massa fred, preferíem un restaurant tipus possessió mallorquina. Ens va costar 5.700 ptes. per cobert". Xifra que, multiplicada pels 70 convidats, fa un total de 399.000 pessetes. A Mallorca s'ha posat molt de moda fer el dinar o sopar de noces a l'Hotel Son Vida, de 5 estrelles. És un dels llocs on "es queda bé". El senyor Calafat, encarregat de la secció de restauració, comenta que els seus menús van des de les 7.500 fins a les 12.500 ptes., més l'aperitiu, que oscil·la entre 1.000 i 2.500 ptes. per persona. "A part d'això, els oferim una estada a l'hotel, un vespre a la suite nupcial, i tres dies en un hotel de la mateixa companyia. Normalment solen escollir els menús que costen unes 10.000 ptes., i hi fan algun canvi". En el punt totalment oposat al del Son Vida podem trobar una espècie de magatzem-restaurant situat en una de les zones més turístiques de Palma, dedicat a tota classe de festes multitudinàries. És un cas, però n'hi ha molts d'altres a totes

les ciutats més o menys turístiques.

Tot i que hi ha moltes possibilitats, un con-vit normal no baixa de les 400.000 pessetes, i el reportatge fotogràfic s'acosta a les

El menú costa 1.500 ptes., i, segons els casos, hi pot haver un animador inclòs. La gran capacitat del local fa possible que s'hi celebrin fins a quatre o cinc convits de casament alhora. És en aquests indrets on el banquet se sol convertir en una autèntica disbauxa: els nuvis i els convidats,

250.000. També cal tenir en compte, però, el vestuari, les flors, les targetes i d'altres elements imprescindibles de tot enllaç. Des de les gestions del lloc del casament fins les despeses de la lluna de mel, casar-se és un acte considerablement car.

arrossegats per l'alegria del moment i l'escalfor del vi, comencen a tallar corbates, lligues, sortegen trossos de vel, demanen que els principals implicats es besin...

El reportatge fotogràfic és molt important per immortalitzar l'esdeveniment. Per unes 250.000 ptes. els nuvis tenen entre 40 i 50 fotografies de tota la festa i el vídeo d'una hora de durada. El reportatge sempre serà fet en ambients encaramel·lats, es rodegen les núvies d'àurees brillants, les postes de sol agafen els colors més vius possibles i els convidats queden congelats en el moment de dur-se la copa de cava als llavis.

Com es pot veure, tot surt considerablement car. Però un dia és un dia i després queda tota una vida per recordar-lo, divorcis a banda, és clar. **Carme Planells**